

Ion HADÂRCĂ

Poet, traducător, membru corespondent al Academiei de Științe a Moldovei, om politic, deputat în Parlamentul Republicii Moldova între 1900 și 1998 și din 2009 până în 2014. Fondatorul și primul președinte al Frontului Popular din Moldova (1989–1992), președinte al Partidului Liberal Reformator. Director al cenaclului literar „Lucașfăruș” de pe lângă revista „Tinerimea Moldovei” (1983), președinte al cenaclului „Mihai Eminescu” de la Biblioteca Publică „O. Ghibu” din Chișinău (1992). Opere în versuri: *Zilele* (Literatură artistică, 1977), *Lut ars* (Literatură artistică, 1984), *Ambasadorul Atlantidei* (Junimea, 1996), *Cetățile albe* (Eminescu, 1998), *Teoria stării inutile* (Helicon, 1999), *Dezinfecția de frontieră* (Junimea, 2001), *Arta obsesiei* (Poesis, 2005); interviuri, eseuri: *Arena cu iluzii* (Garuda-Art, 1999), *Era barbară* (Garuda-art, 2005); cărți pentru copii: *Baciul mieilor chirilici* (Literatură artistică, 1981), *Duminica Mare* (Cartea Moldovei, 1999), *Bunicuța zburătoare* (2002), *Aproape trei cai* (2003), *Grăuncioare de lumină* (Prut International, 2009). Traduceri: *Trestia dulce* de Mirta Agirre (1981), *Curcubeul turkmen* de I. Pirkuliev (1984), basmul *Daruri înțelepte* de Samuil Marșak (1986), poezii de Aleksandr Pușkin, Iuri Lermontov, Velimir Hlebnikov, Serghei Esenin, Evgheni Evtușenko (1986–1987), *Versuri* de Ivan Draci (1989), *Poem în aquaforte* de Federico Mayor (1998), „Demonul meu” de M. Lermontov (2006).

Sonetul scris direct pe mască

Primăvara-mbracă un scafandru alb
Preoții țin slujbe pe Facebook
Mi se scriu pe frunte ordonanțe
Să-mi țin trupul la doi pași de mine

Rătăcind prin Noaptea Învierii
Mă oprește un castan în floare –
Lui mă-mpărtășesc și-mi dă lumina
În căușul palmelor de ceară

Cu o cârjă de mohor Pustiul
Bate-n ușă la Azilul de Bătrâni
Și de-acolo pleacă-n izoletă

Nu mai este loc în cimitire
Decât pentru luna conectată
Cu plămâni galbeni la ventilator

20.04.2020

Soare nud, de Bobotează

Cineva-mi flutură
pe dinaintea vieții
câte o zi rătăcită
dintr-o limbă de moarte

cineva numără
câte-n lună și-n stele
și pe toate le-nșiră
pe muchia coasei

cineva scutură
plapuma cerului
de puf îngeresc
peste-un ciot de salcâm
retezat

cineva ca și cum
și-ar scâlda amintirile
într-un râu care urcă
pe crucea de lemn

6 ianuarie 2020

Distanțări

Pomul s-a desfrunzit
de veșmântul verzui-auriu
până când s-a desprins cu totul
de tinerețea lui răcoroasă

pasărea s-a rupt de pe ram
și tot mai mică mai străvezie
s-a înșurubat în văzduh
până când în absolut s-a desprins
de numele său

luându-și distanță față de sine
lucrurile topite în nevăzut
au început să-și odrăslească esența
unui cu totul alt conținut

încetul cu încetul
omul s-a desprins de cuvânt
iar cuvântul de om
până când văduviți de rostire
unul spre altul începură
să mârâie
și să se sfâșie
care pe care

Diferențele totului

Diferențele totului
suntem acești
printre arbori și pești
rătăciți în convingerea
unde de-o balanță
de-o ieșire aieva

spunem ruperii salt
dar rămâne ruptura
printre salturi atavice
dintr-un cot dintr-un ciot
dintr-o coastă de fildeș
sângerie precum

se citește-n cerneala meduzei
lampeduza-i caligrafie

filiații de fluturi
fâlfâind în fractalii
– fâl-fâl-fâl –
remixează-n arterele noastre
pulsul marelui munte
bicefal amorțit
în imaginea fluturului
Cap-de-mort (*Aferontiaatropos*)

Diferențele Totului
confluențele vidului

Înfințări

Ceva mult preaușor preatăcut
aidoma ninsorii plutea
împrejurul cuvintelor
dezbrăcate de sens
și menite să cerșească orfane
sunet nou între cer și pământ

ceva orbitor de curat
se cristaliza fără glas
în aceeași ordine geometrică
înșirându-și limbajul criptat
și din nou risipindu-se
în lăuntru albului desăvârșit

este un semn zise Îngerul
sau o pagină de manuscris fragmentat
în mii și mii de icoane
ale unicului Său
chip de nedescris
în necuprins
o fulgerare de suflete
prin structurile haosului
împinse avid înainte
de aceeași mișcare concentrică

înspre ceea ce iarăși
prin moarte murindă
se va întrupa

or acesta-i dorul revenirii
către infinita țară
nicăieri finită
însă pretutindeni
și de peste tot
smulsă-n patru vânturi
ruptă-n două-n trei în patru
și de patru ape moarte
- ninsă
- plânsă
- împietrită
- deșărată fără vină
pentru toți acei
de-aici de pretutindeni
care încă-și poartă
umbra ființării după ei

Stau acasă

#StațiAcasă

Prescrie ordonanța de urgență
Și eu ascult ordonanța
Stau acasă nu plec
Nici în Suceava nici în Wuhan
Nici în Berlin la cules sparanghel
Stau acasă și socializez
Cu cei patru pereți
Cu masa cu scaunele
Și cu poporul de flori
Stând acasă
În vasele lor
De două luni și mai bine
Stau în arest benevol
Cu urechile ciulite
Și bandajul pe nas/pe vocale
Stau și mă minunez
Cât de iute se răspândește

Prostia pe mapamond:
„Să fim vigilenți
Ne îndeamnă ministrul vigilenței
Să fim pentru că acest virus
n-are pauze de odihnă
nici în vacanță nu pleacă” – OK!

Ați auzit?

Domnișoare mușcate

Orhidei și mai ales

Dumneata excelență spinoasă

De cactus

Să fiți/ să fim vigilenți

Și chiar dacă țipă

Sonera telefonul mobil

Urgența – nici într-un caz

Să nu deschidem

Nimănui – nimănui.

11.05.2020

Rostogolim

Rostogolim

pe dibuite

singuri-cuc

ultimul ort

spre punctul mort

de dincolo de Ursa Mare

ni se rostește

numai disperarea

că ni se prind

aripile de fluturi

întinse între două puncte

ca între două

negre piuneze

rostogolim Golemul?

Ba! Se-ntinde

umbra înserării

nu-i bai că nu vom fi
și-n altă viață
dar că aceasta
fuge pe sub mâini

rostogolind
pe dibuite
ultimul ort
spre punctul mort.
12.05.2020

În această literă-stea

în această cât steaua
prăpastie-n noapte
numai mâna ta albă
risipește-ntunericul

în această cât litera
frază a vieții
numai numele tău
mă cuprinde
ca marea

Cicatricea din umbră

numai cel nenăscut
și Cel Neatins-și-Impar
nu cunosc cicatricea
păcatului vina
însă cel nenăscut
totuși poartă în sine
dorința să iasă
prin naștere
din neprihană

pe când Cel
Neatins-și-Impar
nici umbră nici chip
nici dorință nu are
de aceea nu-l ia
nici prihana

precum nici usna
cunoașterii
nu-l poate încape
16.05.2020

Neliniștea simetrică

O rafală de vânt
o idee de glonț
brusc sparge geamul
și tu tresari
întrebându-te
cine a fost?

plutește prin aerul dens
ceva diform
și fără perspectivă
care face furnicile
să se întoarcă din drum
și câinele din curte
din senin
să prindă a urla

de sub pașii tăi moi
fuge și se strămută
tot mai în față
frunzișul

iar tu te întrebi uluit
dacă neliniștea
este simetrică vântului

sau vântul sau altcineva
simetric neliniștii
se cuibărește adânc
în cotloanele clipei
3.04.2020